1878. X. évfolyam. 50. szám. Kedd, márczius 12.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilttér"-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

EGYHÁZKERÜLETI NAGYKÖNYVTÁR DEBRECEN

Mikor jön el az ébredés napja!?

— Most, vagy soha. —

Nem hiszem, hogy volna a kerek világon nemzet, a mely annyi jogtalanságot, arczulveretést és megaláztatást eltürne: mint a magyar!

Az ész megáll, a sziv összeszorul, az indulat viharként tombol a kebelben, annak láttára, hogy e szegény annyit zaklatott nemzetet, saját fiai öntudatosan erőszakkal taszitják a végmegsemmisülés örvényébe.

Tisza Kálmánt, a hajdani ellenzéki vezért igen sokan hasonlitották már Görgei Arthurhoz. Én nem értek ezekkel egyet.

Tisza Kálmán ennél sokkal többet tett. Ő erkölcsileg is tönkre tette nemzetét. Nem. A magyar nemzetnek nem lehet édes fia Tisza Kálmán!!!

Ő neki köszönhetjük, hogy a vámügyi egyesség folytán 20—25 millió forint veszteség éri hazánkat évenként, nem is számitva azon roppant veszteséget, a melyek ezenkivül az ipar, kereskedelem és gazdászati téren okoztatik a vámügyi egyesség folytán a nemzetet ért veszteség legalább tizszer annyira tehető.

Ő neki és mameluk hadainak köszönhető, hogy önálló nemzeti bankunk nincs, s hogy ma ismét az osztrák bank konzortium polyp karjai közzé vagyunk dobva zsákmányul.

Az önálló bank hiánya folytán legkevesebb 100 milliót veszit nemzetünk évenként a nemzetgazdászati téren.

Ő neki s Andrássy Gyula grófnak köszönhető, hogy hazánk ma már Lengyelország sorsának néz elé és ha sikerül is tán még egy időre elháritani fejünkről a halálos csapást, azt csak oly nagy áldozat árán tehetjük, hogy legalább is százezernél több honfinak vére kivántatik áldozatul, mint akkor, a midőn a szláv áramlat megfékezését az egész magyar nemzet, mint egy ember, követelte tőlük s ők daczolva a nemzet akaratával, bevárták, mig a veszély a legnagyobb mértékben nyakunkra jött.

Bünös mulasztás, melynek kimentésére nincs mentő ok!

A mi azonban Tiszának legnagyobb büne, az a nemzet erkölcsi alapjának aláásása, megmételyezése.

Mióta Magyarország fennáll, mióta magyar lakja ez ősök vére által telszentelt hantokat: a magyar nép erkölcse nem volt annyira megmételyezve, mint ma. —

Tisza Kálmán, a renegát, maga ment példával elől az adott szó megszegésében. Ő mutatta meg, hogy az adott szó szentsége nem kötelező, hogy az elv, a jellem e legszebb vonása, csak arra való, hogy mint bármely ruhadarab, cserélhető: ma a fehéret, holnap pedig a feketét vehetjük magunkra, a mint épen szeszélyünk hozza magával.

Ő ingatta meg a magyar nemzet szivében a becsület iránti hitet, saját tettei által adván okot kételkedni minden ember jellemében, ki anyától született!

Pár nap mulva 30 éve lesz azon dicső emlékü napnak, melyen nemzeti nagylétünk hajnalát véltük felvirulni, a mely bár gyászos alkonyban végződött, mégis nagygyá s ösmertté tette nemzetünket, a melynek még éjjele is reményteljesebb volt, mint a „Messiás" korszaka!

E dicső napnak 30-ik évfordulóján könyes szemekkel szoritunk majd jobbot azok, kik e hazát még édes anyánknak valljuk s e fájdalom könyüit a Tisza Kálmán átkos kormányzása fogja sziveinkből kifacsarni.

Dicső mult, sötét jövő, mely átkot kér s bosszuért kiált föl a magyarok istenéhez, a szószegő, hitetlen fejére!!!

Legyen azonban sorsunk bármily sötét, nincs okunk panaszolkodni, önmagunk vagyunk okai, hogy idáig jutottunk, mert gyávák vagyunk, kik nem birunk elég erkölcsi bátorsággal e hitehagyott ellenséget lerázni nyakuukról.

Óh! hogy nem él örökemlékü Petőfink, hogy füleinkbe dörögné az ébresztő riadót:

„De mit tür e szolgaságnak népe!
Mért nem kél fel, hogy lánczát letépje?!
Tán azt várja isten kegyelméből,
Hogy a rozsda marja le kezéről?!"

Gávay Sándor.

— **Hogy nyuzzák a népet?** (Adóügy.) Az 1878. febr. hóban foganatositott adóvégrehajtások eredményéről borzadályt keltő adatokat közöl egyik budapesti laptársunk. Halljuk csak! Az ország összes pénzügyigazgatósági kerületeiben (kivéve a debreczenit és fiumeit) a mondott idő alatt összesen **106,692 zálogolás és 21.390 árverés ejtetett meg** adótartozások miatt, melyek után behajtatott zálogolási költség czimén **22,420 frt. 39 kr** és árverési költségek fejében **9002 frt. 57 kr.** összesen **31,420 frt. 96 kr.** mely összeg azonban, tekintettel arra, hogy az a fővégrehajtásokra február havában tettleg forditott költségek **37.906 forint 78 krt.** tesznek, nemcsak nem nyujt utóbbiakra kellő fedezetet, hanem még **6485 forint 80 krnak ráfizetését** az állami pénztárból teszi szükségessé. A megejtett zálogolások utján **behajtatott 1.312,258 frt. 6 kr.** az árverések utján pedig **305.523 frt. 49 kr.** E hiteles számadatokból látható, hogy egy hónap alatt mily tömérdek adózó polgárt kellett zálogolás által kényszeriteni, hogy adótartozását bármilyen megerőltetésébe kerüljön is — valahogyan előteremtse, és hogy **21,390 honpolgár** vagyis inkább család **tétetett tönkre** a kérlelhetlen adóexecutió által!

— **A függetlenségi párt** az alföldön erélyesen szervezkedik. Már ismertettük annak idején a szegedi gyülést. Vasárnap Hódmezővásárhelyen tartott pártunk szervezkedési gyülést, melyen Orosháza, Szentes, Czegléd s több más város volt képviselve. Az értekezlet előtt Németh Albert képviselő tartá választóinak beszámoló beszédét, a mit több ezeren hallgattak. Beszélt Helfy is, Tisza és Andrássy politikáját kárhoztatván mindenik. A szervező értekezlet elnökül Németh Albertet választá, s a szegedi pontok elfogadtattak alapul. Simonyi Ernő ékesszólóan indokolta e pontokat. Mocsáry ajánlja még, a választók függetlenségi pártállásukat s nevöket is megtartják, képviselőül csak olyat választanak, a ki aláirja a függetlenségi párt elvi határozatait, semmi más párthoz tárgyalásokban közeledni nem fog, s megkérdik a központból, belenyugszik-e a kijelölésbe? Ezek határozattá lőnek. S az értekezlet szétoszolt. Erre lakoma és szinielőadás rendeztetett a vendégek tiszteletére.

— **A magyar delegació** a 60 milliós hitelügygyel foglalkozik. Andrássy iránt a bizalmatlanság több oldalról nyilvánult; határozatlanságát, ürességét minden felől ostorozzák. A hitelügyben Falk előadó inditványozza, hogy az csak nagyobb akció szükségének esetére szavazható meg; de Bosznia okkupációja czélnak el nem fogadható, erre csak mint eshetőségre számithatni. S ugy látszik, e nézet körül csoportosul n többség. Az ellenzék is ezt fogadá el.

Szinügyünk érdekében.

— A helyzet tisztázása. —

Debreczen, márt. 12.

Megigértük lapunk tegnapi számában, hogy mielőtt szinházunk jövője felett a legközelebbi közgyülés talán véglegesen határozni fog, az e tárgyban lapunkban megjelent két közleményre megjegyzéseinket megteszszük.

Elvünk az, hogy közérdekü társadalmi ügyeknél mindenkor helyt adunk lapunkban nemcsak a különböző, de még saját nézeteinkkel ellentétben álló véleményeknek is, — hogy az olvasónak adjunk alkalmat arra, hogy az érintett ügyben más oldalról is szerezhessen magának tájékozottságot.

„A debreczeni szinház jövője" czimü czikk irója először is a felett fejezi ki csodálkozását, hogy a szinü yi bizottság miért ragaszkodik épen a Lászy-párhoz, mikor az országban annyi sok jó szinész van? E csodálkozását tetőzi aztán azon indokolással, hogy a Lászy-pár közönségünknek egy perczn‌yi élvezetet sem szerzett még, s igy felesleges a hozzájok való ragaszkodás. Magában véve a kérdés épen ugy tünik fel, mintha Debreczen városának szabad választása lenne az ország valamennyi szinésze és szinésznője között, s czikkiró még azt sem látszik tudni, hogy a vidéken a tehetségesebb szinművészek közé számitható Lászy és neje, kik meglehetős vagyonnal is rendelkeznek, önként pályáztak a szinházért és utóbb ajánlkoztak a consortiumhoz.

Az pedig ephemer sophisma, hogy ők egy perczn‌yi élvezetet sem szereztek közönségünknek, s igy minek ragaszkodunk hozzájok. Épen mintha mi azt mondanók, hogy Molnár György (nem a képviselő) nagyon sok élvezetet szerzett közönségünknek, és igy a szinházat legjobb volna neki adni.

Mi ugyan szintén az **intendatura felállitása mellett küzdöttünk mindenha;** de miután az eszme elejtetett, mi sem láttunk más kiutat, mint ha a szinészet fentartása városunkban pályázat utján biztosittatik; sőt midőn a pályázók nevei között a Mándokyét is láttuk, mindnyájunk, s a mint tapasztaltuk, az egész közönség óhaja oda irányult, vajha Mándoky nyerné el szinházunkat, a ki ösmeri városunk viszonyait, közönségünk igényeit.

Kétszeres tehát a vád czikkiró részéről, midőn egyrészt azt mondja, hogy a szinügyi bizottság egy tervező és légvárakat rajzoló szinészszel állott szemben; másrészről, midőn állitja, hogy a szinügyi bizottság „elhamarkodást" és „tapintatlanságot" tanusitott. — A fentebbiek szerint mindkét vád, mint a mely nélkülöz minden alapot, önként elesik.

Elsorolja czikkiró a consortiumban részesek neveit, s ebből sans gene, rögtön azt következteti, hogy lesz majd egy opera tagokból alakult consortiumunk, mely hivatva lesz jó operát adni, roszul gazdálkodni, a szinházat megbuktatni és azt ismét rosz hirbe hozni.

Ugy látszik, hogy mai napság is vannak, kik a próféta szerepét szeretik játszani; mert hogy valaki egy consortiumról, a melyben véletlenül az operista a tulnyomó rész, azt tételezze fel, hogy az saját érdekében is társulatában ne szervezze a drámát, népszinmüvet és operettet, az legfeljebb képzelt jóstehetségét fitogtatja. De az a körülmény, hogy egyenesen ráolvassa arra a consortiumra, a mely még csak élni s létezni akar, hogy törekvése nem egyéb, mint rosz gazdálkodás meghonositása, a szinház megbuktatása s annak ismét rosz hirbe hozása, ez már a mindenkiről roszat feltételező gondolkozásmód kifolyása lehet csak — és nem egyéb.

A mi czikkirónak azon sajnálkozását illeti, hogy mig egy „vándor trupp" is szaporitani igyekszik vagyonát, addig mi a miénket engedjük rongálni és szaggatni, ugy hogy ha ismét a város akarná vezetni a szinügyet, akkor 100 ezreket kellene áldozni uj berendezésre: bizony a magunk részéről is szomoru körülménynek találjuk, ha ugy van. De mi szinházat ruhatár, könyvtár, és diszlet nélkül nem képzelhetünk, a mennyiben e felszerelések azért vannak, hogy azokat az előadások alkalmával igénybe vegyék. Most már csak az a kérdés, hogy a város a szinház eme felszereléseit mi czélból bocsátja át a consortiumnak: szétszaggatás czéljából-e, vagy használat végett? Biztosithatjuk czikkirót, hogy a kötendő szerződésben nem fog az első kifejezés szerepelni. Az a szerény inditvány pedig, hogy a bérlő a bérlési időtartam alatt beszerzendő minden szinházi kelléket a város tulajdonába bocsássa, nem életrevaló inditvány, mivel ha ily pont foglaltatik a szerződésben, akkor a bérlő egyszerüen nem szerez be semmit a bérlési időtartam alatt; már pedig arra egy bérlőt sem lehet kötelezni, hogy beszerzéseket tennie kell.

Ime, ezeket láttuk jónak. „A debreczeni szinház jövője" czimü czikkre elmondani, s a nélkül, hogy további fejtegetésekbe bocsátkoznánk, azon reményünk kifejezésével zárjuk be közleményünket, hogy a közelebb megtartandó közgyülés az előterjesztett szinügyi bizottsági jelentés felett ugy fog határozni, a mint az városunk, s közönségünk érdekének és igényeinek legjobban megfelelend.

— **BUDAPESTI HIREK. Deák** emlékszobrára 123,794 frt. 45 ½ kr. gyült. Ha Deák megszólalhatna, ennyivel gazdagabbak lennének az — árvák. **Timon** Ákos egyetemi magántanárrá neveztetett ki. **Megszökött** egy kereskedősegéd, Khon Miksa, 16 éves, mintegy 1200 frt. értéküt lopott. **Lonkai sajtópere** Józsika Kálmán ellen e hó 21-én tárgyaltatik. **A vigadóban** távbeszélőt (telephont) fognak felállitani. **A Duna** folyvást árad. A pinczékből óriási szorgalommal szivattyuzzák a vizet, de azok ismét megtelnek.

Történelmi csarnok.

— Jókai Csernátoninak. —

Csernátoni azt állitja: hogy ő elveimet támadta meg, nem személyemet.

Én pedig azt állitom: hogy épen ő kényszeritett engem, latra venni a személyiségeket.

Midőn a Marczius igy szól: ha tudná a közönség, kik irnak az Esti lapokban, a kihordó gyermekeket is agyonverné? Ekkor én azt feleltem: jó: lássa tehát a közönség, hogy kik voltunk és vagyunk mi, és kik voltatok és vagytok ti, kik bennünket itélő széke elé hivtatok. Ti kérdeztetek, én feleltem. A felelet számotokra ütött ki roszul, ti vagytok az okai.

Midőn ti a leggyülöltebb vádakat hánytatok reánk, a nélkül, hogy azokat igazoltátok volna, midőn bennünket reactionariusoknak, pecsovicsoknak, schwarzgelbeknek neveztetek, mielőtt elveinket csak ismertétek volna, nem magatok hivtatok-e bennünket erre: hogy személyiségeink között parallellákat kezdjünk huzni?

Midőn Csernátoni engem Vida Károlylyal azonosit, hihette-e azt: hogy annál mélyebb személyes méltatlanságot rajtam elkövethet?

Ki az a Vida Károly?

Egy ördögi hazaáruló, gyülölője mindennek, a mi nemzeti, kinek minden szava százszor istenkáromlás, megvásárlott szolga lelkü bérence az ellenségnek, anyagyilkos kit tulajdon rokonai átkoztak, kit szülő földe, a székelyföld, megtagadott, kitől utálattal fordul el minden becsületes ember, még az ellenség is.

S ezen ember nevével czimzett engem Csernátoni a közönség előtt.

Ti elveimet nem támadtátok meg, valakit pecsovicsnak neveztni; nem elvkérdés, az személyes piszkolódás.

Ti a helyett, hogy elvekről szóltatok volna, bennünket gyáváknak, hazaárulóknak neveztetek.

Arról: hogy mellyikünk elvei tisztábbak, igazabbak, itélni fog az utánunk jövő kor, itt sem ti, sem mi nem lehetünk birák, de arra: hogy valakit becstelennek neveztetek, magatoknak nagyon tisztáknak kell lennetek.

Rut provincia, a mellybe hoztatok személyeskedéseitekkel, sem annak, a ki irja, sem, annak a ki olvasa, nem öröm, ha az volt a czélotok, hogy elveszitsétek azon moralis hatást a közönségre, melyet ti gyakoroltok, ha az volt czélotok: hogy kiknek szavától eddig féltek, azokat elkezdjék sajnálni, czélt értetek. „Esti lapok" 7. sz. 1849.

*

A Mártiusban azt irja Csernatoni: hogy Vida Károly most Jókai álnév alatt Esti lapokat ád ki, nem rossz vicz. Hanem Vida Károly meg azt irja: hogy valami Cseh Lajos, ki két év előtt szabadult ki a bécsi börtönből, hová épen nem politicai vétség miatt volt csukva, most Csernátoni álnév alatt Mákvirágokat ád ki. Ez sem rosz vicz. „E. L." 5. sz.

Jókai Mór.

— **Az udvari gyász.** Ferencz Károly főherczeget ma temették el, s az udvari gyász mától 6 hóig tart. A pápa áldását küldte. A meghalt szivét az augusztinusokhoz viszik. A csehek és lengyelek képviselteték magokat a temetésen. Hazankból a képviselőház és felsőház elnökei, s a főváros képviselői voltak jelen. Természetes, hogy az ott időző magyar delegátusuk sem maradtak el. Amádeus hg. is ott volt Rómából.

A legszükségesebb háziipar.

— Debreczen s vidéke hölgyeinek. —

I., Ne ostorozzuk a társadalmi nyomort, mely az ostorpattogás alatt még jobban elmérgesednék; ne illessük a társadalmat képező egyéniséget, habár a nyomort okozó hibák csillagmilliárdjai fénylenek is homlokán; ne érintsük azon törvényeket, melyek a czélért ugy is az eszköz szentesitésére hivatvák; hanem kezdjük előbb is önmagunkon.

Régi és igaz bölcs mondás: ismerd meg önmagad!

Oh mennyi egyéne van a társadalomnak, ki saját megismerése után ugy fut és fárad, mint az agár a nyul után, és ugy nem éri el önmagát a felismerésben, mint a lomha kopó a felszökött gyors vadat. Emberek vagyunk.

Két iszákot öltött az élet vállainkra. — Egyik elől, másik hátunkon fityeg. Az elsőben embertársaink hibái zajlanak, piszkálják orrainkat, olykor kemény fricskát is merészelnek azokra improvisalni. A másikban saját hibáink, tévedéseink, — büneink alszanak. Ne illesd a hátulsót óh ember! én azt magam sem látom. Miért költenéd életre, a ki meghólt?

Ne illesd felebarátom az én hibámat, vétkemet, bünömet, mely ott a hátamon szépen meghuzza magát, különben azt mondom: „képeddel alszom el!"

Társas életünk legmegbocsáthatlanabb büne az, hogy mindenki csak a más bajával foglalkozik, ha önmagának fáj valami, — azt zsákba varrja, a zsák fenekére egy nagy sulyu óngolyót illeszt . . . . tengerbe veti! . . . . a feledés tengerébe!

A régi világ Lethéje a feledést, — Charonja a mulást jelkepezi. De nincsen-e ma elég élő lény, ki a Lethéből ivott és a Charonon keresztül evezni még sem tud.

Oh Charon, Charon! Mért viszesz nagy áron!

A feledés boldogitja, kinek van mit feledni. — A reálisalás azonban nem elégszik meg a feledéssel. Itt tény kell, még pedig életkormányzó beható tény.

Mit használ az élet, ha annak napjai, mint esőtlen felleg a szomjas föld felett, rohannak el? Mit használ az élet, ha mint az evangyéliom véka alá boritott gyertyája lobog el? Mit használ az életben gyüjtött szellemi kincs, ha paktáskába zárva egyik világrészből a másikba hurczoljuk is azt?

A legnemesebb demokracziai eszme az: oszd meg felebarátoddal, a mit tudsz, tanulj embertársadtól, a mennyit lehet.

AZ ŐRTORONY LAKÓI.

Angol beszély.

Forditotta: F. Hentaller Mariska.

(Folytatás.)

Fél holtan nyitottam fel szemeimet, hirtelen körül tekinték . . . . .

A párkányzat üres volt!

A hullámok elvitték William tetemét, kivethették a száraz földre is, és akkor kétségtelen, hogy veszve vagyok, de a sziklákhoz is csaphatták és ez volna szerencsém.

Lehajoltam a kalapot kihalászni, és egy deszkahasadékban társam óráját pillantám meg, melyet tegnap küzdelem között rántottam ki zsebéből.

Arany óra volt. Eltettem. Hasznát vehetem még. Segéd eszközök nélkül menekülni, annyi, mint a törvény karjaiba dobni magát.

Mialatt busan tekinték a tengerre. egyszerre egy bárkát vettem észre Huncliff felül közeledni sziklafészkem felé.

Nemsokára fehér kendőt vetettem ki a levegőbe: Lucy jól ismert jele volt.

Még mit sem tudott.

Láttam, hogy Lucyt csak legifjabb fivére kiséri. E körülmény határozottá tett.

Közeledve Lucy, nyugtalanul tekintett, valószinüleg hiányzott neki valaki.

Kilépve a bárkából, félénken és nyugtalanul kérdé:

„Hol van William?

„Eléggé haragszom — mondtam a legkisebb zavar nélkül. — William nagyon beteg. Azt hiszem, sárgaláza van.

„Beteg! — kiáltott — William beteg. Oh, hadd megyek hozzá!

Lucy szép szemei megteltek könynyel. Igy látva őt, martirnak tünt fel.

„Nem láthatja — volt határozott válaszom — a láz ragadós!

„Oh engedje csak egy perczre látni szegény Willimet! — esdekelt Lucy zokogva. — Talán szüksége is van reám!

— Nem engedtem, hogy veszélynek tegye ki magát, — szóltam dühösen Lucy meleg részvétéért és még inkább azért, hogy oly bizalmas néven nevezi.

A fiatal leány elfordult, hogy elrejtse könyeit.

Kegyetlennek tartottam magamat és mégis szivem mélyéből örültem, hogy az, kiért e forró részvét nyilvánult, már nem birt emberi érzéssel!

Hirtelen összeszedte magát és szólt:

„Jól van, ha most nem enged hozzá, ugy haza megyek és orvost hozok. Ha az orvos megengedi, ugy itt maradok Williamot ápolni."

„Igen — mondám lassan — Hozzon — — orvost."

„Bizonyosan" — szólt élénken.

És most gyorsan, segitsen a bárkába. Gondosan ápolja, mig visszatérek."

Gépiesen segitettem neki.

A kis fiu, ki a bárkából ki sem lépett, meg fogta az evezőket és a száraz föld felé indultak.

Mire visszatértek, akorra nekem már fáznom kellett, mert különben felderül bünöm és nem kerülöm el büntetésemet.

Menekülésre kellett gondolnom haladéktalanul, nem volt veszteni való időm.

A tenger nyugodt volt, könnyen partra juthattam, és ha egyszer ott vagyok, akkor mentve életem.

Minden perczben kidobhatta a hullám áldozatom hulláját és körmeim helye nyakán árulóimmá válhatnak.

Minden pillanatban várhattam a bárkát, mely elfogatásomra küldetik.

Ily kétségbeejtő eszmékkel töprenkedve tettem némi előkészületet az indulásra.

Midőn elkészültem, vettem észre, hogy a szél megfordult, a tenger hullámzani kezdett és a látháráron fekete felhők torlódtak fel.

Ha vihar lesz, mi valószinü, ugy lehetetlen menekülnöm, azonban akkor minden közlekedés is lehetetlen és igy nyugodtan maradhatok addig, mig a tengeri vihar tart. Az ég sötét kék volt, a szél által felkorbácsolt hullámok pedig még fehérebbnek látszottak a sötét háttérben.

Borzasztó éj volt keletkezőben. Bementem az épületbe, mert a hullámok már az utólsó párkányzatig csapkolódtak.

Nyugoton veres vonal jelezte a helyet, hol a nap leáldozóban volt, a felhők pedig szeszélyes alakokban futkostak a széltől üzve előre.

Ideje volt a lámpákat felgyujtani. De hogy ezt megtegyem, az egész faépitményt be kellett járnom a félhomályban.

Életemben először féltem . . .

William halvány és eltorzult arcza, két nagy nyitott szemével és az ijesztő kifejezéssel és kétségbeeséssel minden zugba kisért.

Azonban egyre sötétebb lett, tennem kellett, mert tudtam, hogy ha a lámpák nem égnek, ugy még életveszélylyel is átkelhetek a partról.

Felhágtam tehát a lépcsőn és szokásom ellenére megálltam az ajtónál, nem-e hallok ismerős hangokat?

Ama szobának ajtaja volt ez, hol William utolsó három óráját élte át, honnan Lucy karjaiba ment és onnan egyenesen a halál markába.

Őrülten futottam el a szobától fel a toronyba.

Egy perczre kipihentem.

Nemsokara a lámpák fénye élénken világitott le a sötét mélységbe, megvilágitva a viharos éjszakát.

Ez időre a vihar borzasztó mérvben kitört. A tenger tombolt, a hullámok az első emeletig vetődtek megremegtetve az egész épületet.

(Folyt. köv.)

Ha ezen eszmét pártolná a nagy közönség, nem lenne annyi hiánya a társas életnek, nem lenne annyi csorbája az önképzésnek.

— **Az osztrák vér.** Egy Zeidler Antal nevü bécsi hentes, ki csak pár héttel ezelőtt nősült meg, tegnap délben fölakasztá magát. A boldogtalan e kétségbeesett tettet azon félelem behatása alatt követte, hogy mint tartalékos katona mozgósitás esetében be fog hivatni ezredéhez.

Irodalom. Müvészet.

A Petőfi-Társaság vasárnapi ülésének kezdetén Szana Tamás titkár bejelentette, hogy **Debreczen városa száz forinttal az alapitó tagok közé lépett**, mit a jelenvoltak éljenzéssel fogadtak; ez alkalommal husz uj pártoló tagot vett fel a társaság, mely hónapról-hónapra örvendetesen gyarapodik. — Az első felolvasást Várady Antal tartotta, bemutatva Tóth Endrének a „Tenger szörnyei“ cimü lendületes költeményét. — Majd Komócsy József olvasott fel mutatványokat Bodon József meleg kedélylyel s költői lélekkel irt szép regényéből: a „Két seb“-ből, mely a Petőfi-Társaság lapjában fog megjelenni. Az utolsó felolvasást dr. Erődi Béla tartá, két ujabb török költeményt olvasván fel, melyek bármely európai irodalom jobb termékeivel versenyezhetnek.

Uj lap. Istóczy Győző orsz képviselő heti lapot ad ki ápriltól kezdve.

Schiller „Wallenstein halála“ tragédiáját Hegedüs István leforditá, s ápril 6-án adják elő az onnan bucsuzó E. Kovács Gyula jutalomjátékául.

Megjelent s beküldetett hozzánk, „Orvosi tanácsok mellbetegek számára.“ irta dr. Lőrinczy Ferencz, budapesti gyakorló orvos, kapható Zilahi Sámuelnél. Ára 20 kr.

— **A Párisban időző spanyol tanulók**, a napokban meglepetésben részesültek. Hugó Viktor mindegyiknek közülök megküldte fényképét, e pár szót irva nekik spanyol nyelven: „Nemes Spanyolhon fiai, barátotok vagyok. Hugó Viktor.“

Tanügy.

H.-Nánás, márcz. 8.

Nincs jelentékenyebb kérdés, mind egyesek, mind családok és államok életében, mint a nevelés kérdése. Nincs áldozat, a mi e nagy kérdés megoldására nagy lehetne, mert nincs semmi, mi nagyobbszerü következményeket vonjon maga után, és melynek elhanyagolása oly rettenetesen bosszulja meg magát, mint épen a nevelés. Oly tárgy ez, mely egyesek és nemzetek boldogságának és nyomoruságának, emelkedésének és sülyedésének egyedüli kutforrása. Lehet ugyan az ember a legszerencsétlenebb viszonyok nyomása alatt és elégedett, sőt boldog, ha neveltetése megjelelte az utat, mely a valódi boldogsághoz vezet; és a szerencse meg a jólét adományait százszorosan tudja élvezni az, kinek lelke fogékonynyá tétetett a nemes élvezetekre.

Érzem, hogy e nagy dologról értekezni tehetségemet tulhaladja; azért nem is czélom a neveléstannak alapeszméit fejtegetni, sem pedig annak századunkban tett ujabb vivmányait birálgatni, de érzem azt is, hogy hazafi vagyok, érzem, hogy nemzetem erkölcsi és anyagi kifejlődése szivemnek vele született vágya és tudom azt is, hogy nevelésügyünk oly töméndek, a jámbor óhajtások körébe valót mutat fel, hogy azoknak mielőbbi orvoslása reánk nézve életkérdéssé vált.

Városunk megérte a nevelésügy nagyfontosságát, siet áldozatokat hozni e szent ügy oltárára. Legközelebb egybázunk főgondnoka t. Nagy Sándor ur örökité meg nevét elismerést érdemlő tette által, midőn nevelési czélokra 2000 forintot volt kegyes adományozni. Áldja meg az Isten ezen nemes tettét, s fogadja ezért városunk s egyházunk nevében, legmélyebben érzett köszönetünket.

Sajnos azonban, hogy e szép példa mellett egy szomoru dolgot kell felemlitenem, az ismétlő iskolák felállitásának elmellőzését. — Ezen intézmény életbe léptetésére nemes buzgalmu tanfelügyelőnk nagys. Kiss József ur többször felhivta az illető képviselő testületet, különösen legközelebbi itt létekor szivére kötötte e czél megvalósitását a nevezett testületnek, s annak biztos reményében távozott el tőlünk, hogy inditványa életbe lép. — De fájdalom, ez eddig még nem teljesült, többet mondok, a kezdeményezés sem történt meg.

T. képviselő testület! Megyénk, átalában országunk területén, nálunk nyomottabb helyzetü, helységek már rég megbarátkoztak ezen eszmével, átlátva nagyszerü s a gyakorlati életre szükséges voltát. Nem riadtak vissza az akadályoktól, felküldik gyermekeiket, nem fogják el munkával, s azért megmivelik földjeiket azok segitsége nélkül is. Tehát azon felfogás nem áll, hogy földmivelésből élő helyen ezen intézmény nem virágozhat, a körültünk levő helységek, az ellenkezőjét bizonyitják, pedig azok lakói is oly körülmények között élnek, mint mi.

Szabály nincs kivétel nélkül. Minden kezdet nehéz. A halogatás bün. Az akadályokat fölülmulják azon hasznok, melyekben az ismétlő iskolák felállitása által városunk gyermekei részesülnek.

Az ismétlő iskola ugyanis állandósitja, erősiti a gyermekeket, szerzett ismereteikben, mert minden tudománynak az ismétlés anyja. A másik nagy haszon a vallás s erkölcsre irányul, megóvatnak a növendékek az ünnepek s vasárnapokon munkától; elvonatnak a rosz társaságoktól, melyek megrontják, megmérgezik a serdülő ifjakat. S tagadhatja-e egy apa vagy gazda, hogy több hasznát ne venné minden munkában egy értelmes, nemes szivü fiunak vagy cselédnek, mint egy tudatlan és vasott s kicsapongáshoz hajlónak.

A gyakorlati életre nézve igen fontos tehát ezen intézmény. Vannak egyházak, községek, hol nem találunk 6 osztályu népiskolát, csak négyet, de ott is, a hol a miniszteri rendeletnek elég van téve, a hatodik osztályt hány növendék nem éri el, betöltvén a 12 évet addig, s igy nem szerezhetik meg azon ismereteket, melyek a felsőbb népiskola körébe tartoznak. Nem hall. természettan, egyháztörténelem, ügyiratok készitése, mértan, gazdasági s kertészeti gyakorlatok, polgári jogok s kötelességekről egy szót sem. — Nem áll tehát azon felfogás sem, hogy négy esztendő alatt a gyermek mindent megtanul.

Minden városnak haladását munkálja ezen intézmény, ne rettenjünk vissza az akadályoktól, melyek utunkban előjöhetnek, neveljünk értelmes polgárokat a hazának, mert csak értelmes és gazdag polgárok tehetik gazdaggá és virágzóvá a hazát!

Végh József,
tanitó.

— **VIDÉKI HIREK. A nagyváradi** helyőrség parancsot kapott, hogy indulókészen tartsa magát. **Márcz. 15-ikét** Makón is nagy fénynyel ünnepelik meg. **Haláiozás.** Szalay István békésbánáti esperes, szentesi ref. lelkész és akadémiai tag e hó 6-án 62 éves korában meghalt. Több bölcsészeti s történeti munkát irt ifjabb éveiben. **A Magyarországban** elhalt olasz alattvalók hagyatéka ügyében a belügyér körrendeletet adott ki.

Kelet.

A békefeltételek vázlata.

1. Montenegró független lesz s kapja Antivárit.

2. A portához való viszonya később fog megállapittatni.

3. Szerbia független lesz, kapja Nist, a Drinavölgyet és Kis-Zvornikot.

4. A mohamedánok ingó vagyonukat megtarthatják. Egy török-szerb bizottság fogja rendezni 2 év alatt az ingatlan vagyon kérdését, 3 év alatt pedig az állami s egyházi vagyon kérdését.

5. Románia független lesz; a hadikárpótlás kérdése Törökország és Románia közti külön szerződés által fog szabályoztatni. A román alattvalók oly joggal fognak birni Törökországban, mint más államok alattvalói.

6. Bolgárországnak végleges határai egy török-orosz bizottság által fognak megszabatni, még Rumelia kiüritése előtt. (Egy térkép van mellékelve.) A határ terjed Wranjatól Karadaghon, Karadovinán, a Grammo hegységen, Kastirián át a Moglenitza és Wardar folyók összefolyásától (nyugatra Szalonikitól) Bezikgul közepéig, érinti Karinánál a tengerpartot, magába foglalja a Carasum öblöt, Burugult és a Tsal-Tepét a rhodopei hegységig, Karakolost, az Arda folyótól Tsermenig terjed, Drinápolyt kizárja, Ljule-Burgason át a Fekete tengerig megy egész Hekim-Thabieig, onnan Mangaliaig, hosszában a Duna melletti Rasováig.

7. A fejedelem szabadon választatik a népesség által, a porta által megerősittetik s a hatalmak által a választás jóváhagyatik. A nagyhatalmak dinastiainak tagjai nem választhatók meg. A nemzeti gyülés Tirnovába vagy Philippelbe hivatik össze az ország jövő organisatiója végett, mely analog lesz a Dunafejedelemségek 1830-ki alakulásához, a fejedelem megválasztása előtt egy orosz biztos által fog igazgattatni egy török biztos jelenlétében. Az uj kormány mellett két éven át egy orosz biztos lesz. Egy év mulva más hatalmak megbizottjai is a kormány mellett lehetnek, ha szükségesnek látják.

8. A török hadsereg elhagyja Bulgáriát. Belföldi katonaság képződéséig Bulgáriát két éven át orosz csapatok fogják megszállva tartani és pedig 6 hadosztály gyalogság és két hadosztály lovasság, összesen nem több, mint 50 ezer ember, kiknek eltartási költségeit Bulgária fogja fedezni.

9. A Bulgária által fizetendő tributumnak nagyság Törökország, Oroszország és a többi hatalmak közti megegyezés által fog megállapittatni. A Rustsuk és Várna közti vasutra vonatkozólag Törökország kötelezettségei Bulgáriára szállnak át.

10. A portának jogaban áll egy katonai utat építtetni seregek és hadianyagok szállitására a Bulgáriántuli tartományokba. A posta és távirdai összeköttetés szabályozása egy külön bizottságnak tartatik fenn.

11. A Bulgárián kivül lakó mohamedánoknak Bulgáriában levő vagyonára vonatkozó jogokra nézve azon megállapodásra érvényesek, a melyek Szerbiára nézve fennállanak. —

12. A dunai erősségek leromboltatnak; el van tiltva a Duna mellett erősségeket épiteni s azokkal hadihajók utján közlekedni. A nemzetközi Duna-bizottság előjogai érvényben maradnak.

— **Külföldi egyveleg.** Az európai kongressusra a német kormány szétküldé a hivatalos meghivást; ott Görögország is képviselve lesz. Berlinben és Londonban Ferencz Károlyért 14 napi udvari gyász lesz. Maltában két sorezred készültségi parancsot kapott. Gladstone az uj választásoknál nem fog fellépni jelöltül. A spanyol kormány általános és feltétlen amnesztiát adott a hontól távollevőknek. A szultán által ratifikált békeszerződéshez még egy pont csatoltatott, hogy a két szerződő fél szolidariter lekötöttnek tekinti magát. Reuf pasa Szentpétervárt a 300 millió hadi sarcz leszállitását kéri, s oda már Ignatieffel el is utazott a szultán levelével.

UJDONSÁGOK.

* **A debr. „István“ gőzmalom** a folyó hó 31-én d. e. tartja közgyülését a mult üzletévről a városházánál.

* **Márcz. 15-re** nagyban készül társadalmunk minden köre. Az önkéntes tüzoltó egylet testületileg fog a honvédsirokhoz kivonulni. A „függetlenségi kör“ is ott lesz teljes számmal. A szabadság, egyenlőség, testvériség eszméinek napja megérdemli, hogy megünnepeljük.

* **Prielle Cornélia** asszonynak egy igen sikerült gypsz mellképe látható Csáthy Károly könyvkereskedésében. E gypsz öntvényt helybeli lakos Oláh György szobrász készité igen sikerült kivitellel. Megszerezhető nevezett könyvkereskedőnél, vagy magánál Oláh Györgynél.

* **Temetés.** Ma kisérték örök nyugalomra Szombathy Istvánné asszony hideg tetemeit, Szombathy János, az „Értesitő“ szerkesztője édes anyját, a rokonok és barátok nagy számmal vettek részt a gyászszertartáson. Ott voltak t. barátunk tanitványai is teljes számmal, hogy ők is osztozzanak a gyászoló fiu bánatában. A háznál Némethy Lajos ref. lelkész mondott igen megható imát. — Béke lengjen az elhunyt jó nő és derék anya porai felett!

* **Molnár jutalomjátéka** jövő szombaton leend. Előadatik: **III. Richard.** Sekszpiri darab. Molnár játszik — a debreczeni közönség előtt. Ha van még egy parányi érzék a szép és nemes iránt müvelt közönségünkben: akkor bizonyára Molnár t. vendégmüvészünk nem fog panaszszal elmenni tőlünk. Ő különben eddig is észlelhető, hogy „müvész hazája széles e világ“ — Debreczenen kivül.

* **Városunk** katonai köreiben legközelebb várják az uj honvéd lovasezred-parancsnoknak gróf Csákinak ide érkezését.

* **Bogyót**, a mint halljuk, szinigazgatónk még egy előadásra szándékozik megnyerni. Mi is óhajtanók ezt a közönség érdekéből. Ki ne vágynék, például a „Szép juhászt“ még egyszer látni tőle? Reméméljük, hogy ma nem utószor lesz szerencsénk Bogyóhoz.

* **A 48-as honvédek bálja** pénteken este érdekesnek igérkezik. A mint hallik, sokan készülnek oda.

* **Pelbart Julcsa.** Nemrég emlitettük lapunkban, hogy szinpadunkon egy „Pelbart Julcsa“ czimü népszinmü fog legközelebb adatni. Hogy e hirünk mindezideig meg nem valósult, annak furcsa története van. „Pelbart Julcsa“ ugyanis egy helybeli szerző irodalmi terméke, melynek szövege több oly mozzanatot tartalmaz, mely városunk társaséletére, viszonyainkra vonatkozható. Előfordul benne több név, melyekhez hasonló nevü családok és egyének Debreczenben mai napság is léteznek. Továbbá szerepelnek a darabban a helybeli politikai pártok aláirást gyüjtő bizottságai, midőn épen egy polgárt az egyik bizottság arra igyekszik kapaczitálni, hogy a bizalmi szavazatot irja alá, a mit ez kevés vonakodás után meg is tesz. Jön aztán a másik küldöttség, mely a másik pártnak igyekszik megnyerni a polgártárst, a ki aláir ennek is. Következik végre egy harmadik pártbeli bizottság, melynek felszólitására szintén aláir a meglehetősen együgyünek előtüntetett polgár. Ez és még több ilyes volna a komikum, mely meglehetős esetlenül tünteti fel a magyar nép józan gondolkodásmódját. A hatóság értesülvén a darab tartalmáról, annak előadását — szerintünk is helyesen, meggátolta, s valószinüleg el is fog az maradni, ha csak szerző lényeges változtatásokat nem eszközöl azon. Különben igy a darab nem közönség elé való.

* **Lóárverezés.** Több kiselejtett katonai ló mai napon a Komáromiház előtt elárvereztetett és pedig igen jó árban.

* **Müvészek** érkeznek nem sokára városunkba. — Közönségünk előtt már ismeretes Blau Gyula hegedümüvész fog legközelebb szinpadunkon hangversenyt adni. Blau Gyula azonban ezuttal nem jön magában, hanem Barcsay Sarolta kisasszony kiséretében, a ki szintén hegedüvirtuoz, és a hangversenyben részt fog venni.

* **Beküldetett ma.** A tornaegylet megtartotta f. hó 10-én tisztujitó közgyülését. Varga Lajos, ki az egyletnek már hat év óta buzgó és ernyedetlen elnöke, határozottan, végkép lemondott és a gyüléshelyről eltávozott. — Távoztakor sajnálattaltelt ünnepélyes csend állott be; tanácstalanul néztek az ottmaradtak egymásra, a midőn Dáné István választmányi tag, azon inditványt tevé, hogy jelenlévők testületileg keressék fel a szeretve tisztelt lemondott elnököt és birják rá a megmaradásra. Ezen inditvány általános lelkesültséggel elfogadtatott és László Alajos, alapitó tag, vezetése alatt végre is hajtatott. A féltett kincs kincstárában találtatott meg, és László Alajos szónoklata, valamint a számos egyleti tag szünni nem akaró éljenzés közti megjelenése arra birta a nemes és jó szivü embarátot, hogy az elnöki tisztséget, a közkivánatnak engedve, még egy évre elvállalta. Az öröm általános lett, és hangos éljenzések közt visszakisértetett a gyüléshelyre, hol is Varga Lajos az egy évi megmaradását Somogyi Pál derék és buzgó alelnökéhez kötötte, ki is Varga Lajos iránti tiszteletből s az ügy iránti érdekeltségből, habár nehezen, de mégis ama kivánságot teljesitette. A többi tisztviselő és választmányi tag követvén a jó példát, a tisztujitó közgyülésnek következő eredménye lett: Elnök Varga Lajos, alelnök Somogyi Pál, titkár Pap József, pénztárnok Holvay Gyula, ügyvéd Torday Gábor, orvosok Sárossy László és Ujházy Károly; választmányi tagok: Dáné István, Kiszel István, Komlóssy Lajos, Nagy Pál, P. Nagy Sándor, Szabó Soma, idősb Muraközy Károly, Révész Bálint, Tóth Sámuel, Nagy Ferencz, László Alajos és Oszterlamm Ernő. — Az athletikai club tisztujitó közgyülése, mely szinte az nap lett volna megtartandó, a megjelent tagok elégtelen száma miatt határozatképes nem volt. Ujabb határidőül marczius 17-ke vasárnap délután 2 órája tüzetett ki.

* **Az időjárás** egészen komorrá változott. Tegnap estefelé egészen beborult, s azóta kisebb-nagyobb mérvben folyvást esik az eső nem nagy örömére a járó kelő közönségnek, mely gödrös járdáinkon csaknem minden második lépésnél nagy vigyázat mellett kerülheti ki csak az elbukást.

— **Az akasztott holtteste.** Jászberényből irják, hogy Tóth Ferencz holttestét a temetőből lopva kiásták és elvitték. Nem tudják, ki vitte el s hova vitték?

Legujabb.

— **Tisza csakugyan fél.** A belügyér valóban leküldé a népgyüléseket betiltó rendeletet a főispánokhoz, hogy léptessék életbe.

„Óh imádunk, mert te vagy:
Gógre, cselre, gunyra nagy!“

Pestmegye ülésén (márc. 19.) ez ügy tárgyaltatik.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Holnap **Molnár György** ur utólsó vendégfellépteül adatik:

A londoni nyárs polgárok és Sullivan.

Vigjáték 3 fevonásban.

Felelős szerkesztő:
SZATMÁRI KÁROLY.
(Szerkesztő lakása: kismesterutca 1385. sz. a.)

Szépség! Ifjuság!

Felülmulhatatlan bőrszépitő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve, a hivatalosan megvizsgált, kitünő, ártalmatlan valódi

RAVISSANTE

Dr. Lejosse-tól, Párisban.

Ezen világhirü bőrtisztitó szer valamennyi szépitőszer között leghitelesebb és legha.tásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, pörsenések, kiütések, himlőhelyek, sömör, stb. biztos eltávolitására. A RAVISSANTE az arczszinnek feltünően szép, halványrózsaszinü bársonyszerü fiatal üdeséget ad, a bőrt és kezeket gyöngéddé teszi, a lég behatásától megóvja, s gyöngéd bőrt szerez a legkésőbbi öregségig.

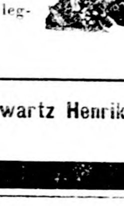

Budapesten
kapható valódi minőségben
Török József
gyógyszerész urnál, király-utcza 7. szám.

Raktárak vidéken.
Debreczenben: Göltl Nándor, és Rothschnek Emil.
Miskolczon: Dr. Csáthy Szabó István urak gyógytáraiban.
Szegeden: Barcsay Károlygyógy. ur.
Nagy eredeti üvegtok ára 2 frt 50 kr.
Kis eredeti üvegtok ára 1 frt 50 kr.

Központi szétküldési raktár **Schwartz Henrik**-nél Budapest, Mária Valéria-utcza 9. sz.
21. 3—?

Eladó jó borok.

Bereczky Géza urnak a **jankai hegyen** lévő pinczéjében eladó 1872. 1873, 1874. 1875. évi bakar, — 60 kiscseber.

1873. közönséges bor	24	kiscseber.
1874. „	150	„
1875. „	200	„
1876. „	42	„
1877. „	150	„

1874. és 1875. természetes veresbor 25 kiscseber.

A venni szándékozók alólirottnál Jankán értekezhetnek.

89 2—3. **Portörö József.**

Gummi-
és
halhólyagokat

a legujabb gyártmányt, tuczatját 1 frttól 4 frtig, valamint

specialitásokat nők számára

tuczatját 3 frtjával, utánvétel mellett szállit a

Gummi-különlegességek gyára Bécsben
(Wien, Mariahilferstrasse 114.)

222 6—

Pályázat.

Hajdu-Bagos. — Hosszu-Pályi. — Monostor-Pályi és Bagó Sáránd csoportosult községekben Hajdu-Bagos székhelyhez kötött üresedésbe jött körorvosi állomásra.

A körorvos fizetése leend:

1-ör. A székhelyen Hajdu-Bagoson a helyi viszonyokhoz mért szabad lakás, melyről H.-Bagos község gondoskodik.

2-or. Készpénz 600 azaz hatszáz o. é. forint évenként, a csoportosult községek pénztáraiból.

3 or. Ugy a székhelyen, mint a csoportosult községekben körutja alkalmával, avagy bármikor is, — ha a felek által oda szállittatik, minden beteg saját lakásán történendő meglátogatásáért nappal 40 kr. — éjjeli házhoz menetelért 80 kr., — az orvosnak székhelyéni lakásán teendő látogatásért 20 kr., — valamint körutja alkalmával a szövetkezett községek házánál jelentkező betegekért is 20 kr. fizettetik az érdeklett felektől. Az elöljáróság által irásbelileg szegényeknek igazoltakat azonban mindenkor ingyen fogja gyógykezelni.

4-er Hajdu-Bagoson — mint székhelyen — minden halott megvizsgálásáért — a beigazolt szegények kivételével — 40 kr. fizettetik az érdeklett felektől.

Köteles leend a körorvos:

A csoportosult községek mindegyikét egy, a községekkel megállapitandó napon, minden héten egyszer meglátogatni. mely alkalommal a körorvos oda és visszaszállitásáról az érdeklett községek gondoskodnak.

Nem külömben magán felek kivánatára is a fentebb megállapitott dijjért a csoportosult községek bármelyikébe s bármely időben elmenni. Az oda és visszaszállitásról az illető felek gondoskodván.

Felhivatnak a pályázni óhajtók, hogy pályázati kérvényeiket, kellőleg felszerelve, a választásra kitüzött f. é. márcz. hó 27-két megelőzőleg, legfeljebb f. é. márcz. hó 24-ig bezárólag szakasz szolgabiró tekintetes Fráter Gyula urhoz Vértesre Biharmegyében, melynek utólsó postája Nagy-Léta, eljuttatni sziveskedjenek.

Megjegyzendő, hogy ez állomásra csak is orvos-tudori oklevéllel biró egyének pályázhatnak.

Hajdu-Bagos, 1878. február 28.

megbizásból
Csellei Károly,
h.-bagosi jegyző.

86 2—3

Tudósitás.

Miután Abissiniában (Afrika) egy nagyszerü **alpacca-ezüst ércbányát** potomáron vásároltunk meg és gyárunkban ujabban 63 gőzgépet alkalmaztunk, melyek által munkadijban sokat megtakaritunk, ennélfogva jelenleg azon kellemes helyzetben vagyunk, világhirü **alpacca-ezüstgyártmányainkat** az eddignél 32%-kal olcsóbban, szebb és jobb minőségben szállithatni. Mindenki tudja, hogy **alpacca-ezüstünk** ezüstszinét soha el nem veszti, hogy még a legerősebb sav sem árt n ki, miről irásban kezeskedünk.

Leszállitott árak.

		Ezelőtt	Most
6 darab	alpacca-ezüst kávéskanál	1.20. 1.60. 2. 2.60	85 kr., 1.15. 1.40, 180 kr.
6 darab	„ „ evőkanál	2 frt. 2.60, 3.40, 5, 6 frt	1.40, 1.80, 2.30, 3.40, 4 frt.
1 darab	„ „ levesszedő kanál, tömör	1.50, 2.40, 2.90, 4, 5 frt.	1 frt, 1.60, 2.50, 340
1 darab	„ „ tejszedő-kanál	1 frt 1.45, 2.30, 3.20, 4 frt	70 kr., 1 ft, 1.60, 2.10, 2.60.
6 pár	evőeszköz, kés, villa, angol acél éllel és alpacca-ezüst nyéllel	4.50, 5.30, 6.80, 7.50, 9 frt	310, 370, 440, 5, 620.
6 pár	csemege-evőeszköz, kés, villa, angol-acél nyéllel és alpacca-ezüst nyéllel	3.50, 4.80, 5.50, 6.95.	2.40, 3.20, 3.80, 4.75.

Ezenkivül diszes asztali gyertyatartók páronkint 1 frt, 2.50, 3, — tálcák 50, 75, 80 kr. 1 frt, 1.40, — kávés vagy theáskannák 2 frt, 2.50, 3, 4 frt, — ágas gyertyatartók páronkint 8.50, 10.50, 14, 20 frt, — czukortartók 2 frt, 250. 4, 5.50, 7 frt, — czukorszórók 60, 75, 90 kr. 1 frt, — ecetes és olajos üvegek 2.50, 3.80, 4.25, 6 frt, — vajdobozok a 95 kr., 1.70, 2.80, 1.25, 4 frt — és még számtalan tárgyak mind 32 százalékkal olcsóbban mint eddig.

Vidéki megrendelések utánvéttel pontosan teljesittetneő.

Blau és Kann ércáruk-gyára által
Bécs, Babenbergerstrasse 1. 40. 6—12.

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debrecen, 1878. Nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.